

השגחה פרטית

דברי התעוררות וחיזוק וסיפורי השגחה מופלאים המתרחשים בימינו מתוך "קו השגחה פרטית"

פרשיות נח - לך לך תשפ"ד • עלון מס' 124

השגחה שבועית

עזרה ראשונה ואחרונה

אחים יקרים, הלב קרוע, אי אפשר להירגע, כל יהודי חרד וכואב על דם ישראל שנשפך כמים. על אחינו היקרים שנפצעו ונשבו.

איך עומדים במצבים כאלו? איך ממשיכים מכאן והלאה? בואו נראה מה קדושי עליין כתבו על תקופתנו. שני נביאים התנבאו בסגנון אחד, על הפסוק בתהילים פרק קכ"ד, "עזרינו בשם ה' עושה שמים וארץ". רבי חיים ויטאל ז"ע, כתב בספרו על תהילים 'עץ הדעת טוב' בלשונו הקדוש:

"יש גלות חמישי אחרון לכולם, וקשה מכולם, והוא גלות ישמעאל, הנקרא פרא אדם, ואינו נמשל אל החיות, וכמו שכתבו רז"ל, כי לכן נקרא ישמעאל, על שעתידין ישראל לצעוק צעקות גדולות בימי גלותו, ואז ישמעם קל ויענם. בגלות ישמעאל הם רוצים להרוג נפשות וגופות ולכלות הממון של ישראל ולבולעם חיים ולא להשאיר להם שורש וענף, ועתידין להצר את ישראל צרות קשות ומשונות, לא נראו כמותם".

ואם שום דבר לא עוזר נגדם, והם מסוגלים להתפרע באופן גרוע יותר מחיות טרף, מה יהיה איתנו? על זה עונה רבי חיים ויטאל: "עזרנו בשם ה', אין לנו תקווה אחרת זולתי שנבטח בשמו הגדול יתברך שיושיענו מידם".

והאלשי"ך הקדוש על הפסוק הנ"ל כותב: "בכל הגלויות היה לישראל סעד ליגאל, מה שאין כן בגאולה האחרונה, שאין לנו, רק ה' יתברך, וזהו עזרנו בשם ה', לומר כי אין לנו כי אם עזרנו בשם ה', והוא בשם הגדול והקדוש הזה. הוא העזר שלנו".

אחים יקרים, זאת האפשרות היחידה. להתחבר אך ורק לקב"ה, לבטוח רק בו, להאמין רק בו, להתפלל רק אליו, לצפות רק ממנו לעזרה וישועה.

נפנים זאת לעומק: אין לנו על מי לסמוך. היכולות שלנו בהשתדלות למול האויב המר והנמהר הן אפס, והיכולת של הקב"ה היא לאין סוף, כי הוא בעל הכוחות כולם. הוא עוזנו ומגיננו. לו נקווה ויושיענו.

יהודים יקרים, זהו צו השעה: חברו עוד יהודים להאזין ל'קו השגחה פרטית', דאגו שיקבלו גם הם את העלון ואת המגזין של השגחה פרטית. החיזוק באמונה וביטחון הוא התרופה האמיתית, וזו הישועה האמיתית של כל עם ישראל.

כולי תפילה שעד ששורות אלו תגענה לעיניכם, כבר נראה בישועת ד' עין בעין.

שבת שלום
פינחס שפר

דברים שבלב

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

ביום ההוא יושר השיר הזה

"ברכת הודאת הטוב והרע", ושם נקבע כי זוהי הלכה שעל כל יהודי לקיים. וכך כתב בסעיף ג: "חייב אדם לברך על הרעה בדעת שלמה ובנפש חפצה, כדרך שמברך בשמחה על הטובה, כי הרעה לעובדי ה' היא שמחתם וטובתם, כיון שמקבל מאהבה מה שגזר עליו ה'. נמצא שבקבלת רעה זו הוא עובד את ה', שהיא שמחה לו".

הגאון מווילנא אומר שהמילה 'חייב' משמעותה, שיש לקיים הלכה זו במסירות ונפש! המשנה ברורה מסביר: "כי באמת כל הייסורין, בין בגוף ובין בממון, הוא הכול כפרה על העוונות כדי שלא יצטרך להתייטר לעתיד לבוא".

זו טובה כל כך גדולה, שיצחק אבינו היה זה שביקש מהקב"ה, שבזמן שאדם חי כאן בעולם יבואו עליו ייסורים, והם יבכו מעוונותיו לעולם הבא. אמר לו הקב"ה: דבר טוב אתה מבקש, וממך אני מתחיל, ואכן באו ייסורים על יצחק - "ותכחינה עיניו מראות". זאת היא ההסתכלות הנכונה על הייסורים.

ליהודי היו תוכניות להרוויח כסף, והנה במקום שהספרה תופיע בצד שמאל, וכל אפס נוסף יגדיל את ערכה פי עשר, הוא מגלה שהקב"ה הזיז את הספרה לצד ימין, וכל האפסים לא שווים יותר מאפס. הוא עלול להקשיב ליצר שמייאש אותו, ויכול להקשיב לשולחן ערוך, ולברך על ההפסד כמו על רווח, כי הוא מאמין שזה הכי טוב בשבילו, והוא אומר: ריבוננו של עולם, אם זהו רצונך - זה גם רצוני. או אז הוא מקבל עליו את הקשיים ברצון, ורב שכרו המובטח לו.

"ביום ההוא", כך אומר לנו ישעיהו הנביא על עת הגאולה הקרובה כל כך, "יושר השיר הזה בארץ יהודה", ומה יהיה השיר? "אף אורח משפטיך ה' קויונו". אנחנו עוד נשיר ונזמר אפילו על הגלות החשוכה, על כל הקשיים והמכאובים, על האסון והאובדן, על הכאב השורף ועל האבל המר. ביום ההוא נשיר על הזכות לבטוח ולהאמין, לייחל ולקוות מתוך עמק הבכא. ביום ההוא תיהפך הקינה לשיר. השיר שנכתב עכשיו בדם ובדמעה.

עוד נזכה ונחיה ונראה את כל ההבטחות של הנביאים וחז"ל הק' מתקיימות בקרוב בימינו אמן.

(מתוך שיעור 319 שנמסר בהשגחה נפלאה בחודש אלול תשפ"ג)

אח, כמה נבואות ניבאו הנביאים על אשר יקרה 'ביום ההוא' לעת בוא הגאולה. כמה ישועות ונחמות מצפות לנו, "ואמרתם ביום ההוא הודו לה'", "ואמר ביום ההוא, הנה אלוקינו זה קויונו לו", "ביום ההוא אצמיח קרן לבית ישראל", "ביום ההוא יטפו ההרים עסיס", "ביום ההוא יתקע בשופר גדול", "ביום ההוא יהיה ה' אחד"...

נבואות הנחמה, הישועה הנצחית והגאולה השלמה, מספרות על 'היום ההוא', העתיד שאנחנו כל כך קרובים אליו.

בסוף שער הביטחון מביא רבינו פסוק מהנביא ישעיהו פרק כ"ו, שאף הוא עוסק "ביום ההוא": "אף אורח משפטיך ה' קויונו".

המפרשים מבארים כי 'אורח משפטיך', הכוונה לדרך של דין, לייסורים. אף בבוא לנו דרך משפט לייסור אתנו בייסורי הגולה, עם כל זה ה' קויונו. י"ה רומז למידת רחמים, ולא היינו מתייאשים מן הגאולה! ואיך היינו מחזקים את עצמנו? לשמך ולזכרך תאוות נפש. תאוות כל נפש היתה להזכיר לנו שמך ולומר לנו דבר מאתך.

זאת היא ההתמודדות של יהודי בגלות, להתחזק בביטחון עוד פעם ועוד פעם ולא להתייאש. שוב ושוב להזכיר כי הכאב הוא טיפול שמגיע מאת אב הרחמן. כמה הורים רוצים להיטיב לילדיהם. כשרואים את הבן מתייסר, כמה משתוקקים להקל מעליו, ואבינו הטוב שבשמיים המרחם על האדם יותר מכל מרחם, הוא עושה הכול להקל מעלינו, בחשבון מדודקדי, שלא יכאב יותר ממה שמוכרח. יש והיצר הרע מגיע לאדם ואומר לו: תראה כמה שאתה טובל, תראה מה קרה לך, ה' נטש אותך חלילה וחס, והוא מדבר דיבורים של ייאוש, ומחליש את האדם לחשוב שהוא נעזב לאנחות. לא נקשיב לדיבורים כאלו! הם טיעוני היצר, שתופס את האדם ברגע של חולשה ומאכיל אותו שקרים וכזבים. הן האמת היא שבזרא כל העולמים משגיח עלינו כל הזמן ללא הפסק בחסד וברחמים, והוא לבדו עושה לכל המעשים, הכול לטובתנו. כדברי אליפז התימני כשניחם את חברו איוב: "אשרי אנוש יוכיחנה", כי הוא יכאיב ויחשב, ימחץ וידינו תרפינה" (איוב ה, ז-ח).

בשולחן ערוך (או"ח רכ"ב) יש סימן מיוחד:

הצטרף גם אתה לרבות היהודים מכל העולם ששינו את חייהם, חייג:

מארג ישראל 02-30-11-300 • מארה"ב 151-86-130-140 • מאנגליה 00-330-3900-489 • מבלגיה 00-380-844-28 • מאוקראינה 380-947-100-633 • מארגנטינה 3988-4031 • מדרום אפריקה 87-551-8521

קו לנשים - שלוחה 4 בתפריס הראשי

קו השגחה פרטית

אידיש. עברית. אנגלית.

ניסיון שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

שקל על שקל בדיוק

מדבר מוטי מביתר. ידידי ר' פנחס סיפר לי מעשה שהתרחש עימו לאורך שנה שלמה:

בחדש אב תשפ"ב בירך אותנו הקב"ה בזוג תאומים. שני תינוקות בריאים ומתוקים מילאו את הבית, ואיתם השתנה כל סדר היום. מטרונות, בקבוקים, עריסות, טיטולים, שני תינוקות שדורשים את שלהם, יום ולילה לא ישבותו. אשתי שתחיי יצאה לחופשת לידה של שלושה חודשים וחצי, והתמסרה לטיפול בתאומים. משראינו שתאריך החזרה לעבודה עומד להגיע, עשינו חושבים: הן זכינו בברכת שמיים נפלאה, ואנחנו רוצים להעניק לתינוקות את הטיפול הטוב ביותר, ויחד עם זה לשמור על הכוחות של אימם. איך היא תצא לעבודה, אם בשעות המעטות שנותרו ביממה היא משלימה שינה? הרי אם נשאר לה עוד קצת זמן, יש אלף ואחד דברים דחופים שיש לעשות בבית, וכמובן יש לתת תשומת לב גם לגדולים, שהם לא כל כך גדולים...

יחד הגענו למסקנה, שמקומה של אשתי הוא בבית. השנה היא אינה חוזרת לעבודה. היא תמלא את תפקידה כאם בישראל, ובשנה הבאה בע"ה, כאשר התינוקות יגדלו, היא תחזור לעבודה.

זאת היתה התוכנית שלנו, אליה התלוו שתי שאלות משמעותיות: א. מאיפה יהיה כסף? מהיכן תיכנס לנו משכורת של כמה אלפים מדי חודש? ב. האם יסכימו לקבל את אשתי לעבודה, אחרי שנה של חופשה?

תשובות לא היו לי, אבל שמנו בטחוננו בד', שיקיים את דבר חכמינו 'מאן דיהיב חיי יהיב מזוני' - מי שיתן חיים, ייתן גם פרנסה.

שנת תשפ"ג חלפה. בכל יום ויום באותה שנה, היה לנו כל מה שהיינו צריכים. בסוף השנה עשיתי חשבון. אני מלמד בחיידר, והמשכורת שלי נותרה כשהיתה, אולם שינוי אחד היה: עם תחילת שנת הלימודים, לפני ראש השנה, התקשר אלי אבא של אחד הילדים בכיתה. זהו ילד נחמד וחלק, שאני שמח ללמדו. האב אמר לי שהוא מרוצה מאוד מהעבודה שלי. הילד חוזר שמח כל יום, וניכרת השקעה רבה. הוא רוצה לתת לי מתנה.

"תודה", אמרתי, וחשבתי שמחר יגיע הילד לכיתה ובידו צנצנת דבש, ואולי גם שוקולד בצורת תפוח.

"אז אם תוכל לתת לי את פרטי החשבון שלך", המשיך האבא, ואני נתתי לו את פרטי חשבון הבנק שלי.

כעבור יומיים הופתעתי לגלות שנכנסו לחשבון שמונת אלפים ש"ח! מתנתו הצנועה של האב המוקיר.

זה לא היה חד פעמי. אותו הורה נכבד המשיך במנהגו הנדיב, ומפעם לפעם הכניס לי 'כמה שקלים' עם שלושה אפסים. פעם לקראת ראש השנה לאילנות, פעם לכבוד פורים, לכבוד פסח וגם כמתנת סוף שנה. כשניסיתי לומר משהו ולהתנצל שלא התכוונתי, הוא אמר, "זה בסדר, אתה עושה את העבודה שלך. מגיע לך".

ישבתי וחישבתי בסוף השנה את כלל התוספות שקיבלתי בתשפ"ג, והנה התגלה הפלא: הסכום הכולל הגיע במדויק לסכום שאשתי היתה עשויה להכניס, לו היתה עובדת מאז סיום חופשת הלידה ועד סוף השנה. מדויק ממש, שקל על שקל, לא פחות ולא יותר!!!

לקינוח אספר, שלקראת תחילת שנה זו, שנת תשפ"ד, התקשרו לאשתי מהעבודה וסיפרו לה שמחכים לה שתחזור...

עד כאן סיפורו של פנחס ידידי, ואני אומר לכם שזה סיפור שמצווה לפרסם. שאנשים ידעו שלגדל דורות ישרים זוהי זכות גדולה, ושכשהקב"ה נותן, בעין יפה נותן. נותן גם כוח וזמן וממון. לנו נשאר רק להאמין ולבטוח.

(יום שלישי פרשת האזינו, לילה, סיפור 2, מס' סיפור 37750. למדור הסיפורים הקישו 1 לאחר בחירת השפה.)

קו השגחה פרטית - הצלת חיים כפשוטו

אני גרה בדרום. אני רוצה להודות לכם מעומק הלב על הקו שלכם, ובמיוחד על השלוחה החדשה שפתחתם לאור המצב. האמת היא שלא הכרתי את הקו עד עכשיו. חברה המליצה לי לחייג. אמרתי לה, מה זה יעזור לי? והיא אמרה, זה לא יזיק. החלטתי שממילא אנחנו מרותקים כל היום לממ"ד באפס מעש, חיברתי את הטלפון לבוקסה וכל המשפחה הקשיבה. אני לא מאמינה למה שקרה. יש חיים לפני וחיים אחרי: לפני - רבצנו 24 שעות בממ"ד באפס מעש, בלי לאכול ובלי לשתות, ומדי פעם תחבנו לפה את הכדורים הכי חזקים להרגעה. ואחרי - כולנו מסתובבים בבית, אוכלים, שותים, לומדים ומתפללים, לא זקוקים לשום תרופות, וכשיש התרעה נכנסים לממ"ד. התחלנו להבין שיש לנו אבא בשמיים ששומר עלינו, ואנחנו כמו בובות על משטח הפליימוביל. שיש מישהו שממקם אותנו במקום הכי טוב והכי מתאים עבורנו. תמשיכו! אתם מחזקים את כל עם ישראל!

אם יש לכם מכרים שעדיין לא מחוברים ל'קו השגחה פרטית' -
חברו אותם ל 02-30-11-300
ותזכו להציל חיים

עכבר, מה הוא אומר

מספר אברך מירושלים: אני גר על צלע הר, בקומה הראשונה, כך שמרפסת ביתי נפגשת עם מדרכת הרחוב. מציאות זו לא הפריעה לנו אף פעם. כבר ארבע שנים שאנחנו גרים בדירה זו, ומעולם לא נתקלנו בפולשים זרים כמו בעלי חיים לא

E. Kallana

למרות הכל אפשר להיות רצועה!

לצערנו הרב נמצאים אנו
במצב מאוד רגיש
ומאוד לא פשוט שלא בחרנו בו,
**אך יכולים אנו לבחור
בס"ד
אין להתמודד
עם המצב הזה**

באופן טבעי אנו מפוחדים מודאגים
מהמצב, ולכן חובה עלינו דווקא
במצב זה להתחזק באמונה ובטחון

**חייגו כעת
לקו השגחה פרטית
שיחזק אתכם, ויכניס
בביתכם רוגע ושלווה**

02-30-11-300

לרגל המצב חיוזקים מיוחדים בכל שעה
עגולה, בשלוחה 77 לאחר בחירת השפה

ומאן לשגי ציה פטוחניה ותוקפיה פקקא
לחוט ומי ששם בו בטחונה ותקפו כראוי, לא יכלין
לאתחשך ליה, כל פני עלמא. לא יכולים
לתרע לו כל בני העולם. (זה"ק ח"ב דף כב)

רצויים.
יום אחד אני מגלה עכבר במרפסת. הלכתי לטמבור, קניתי קופסה של מלכודת עם
קפיץ, הכנסתי בתוכה אוכל, וחיקיתי לראות מה יקרה. עבר זמן מה, והנה עכבר קטן
נלכד שם בפנים, אלא שהוא לא היה היחיד. שני עכברים גדולים עטו על המלכודת,
וניסו לעזור לחברם להשתחרר ממנה.

הבנתי שהעכבר אינו בן יחיד. יש כאן חבורה שלמה, מכה של עכברים, ואין לי כל
מושג איך להתמודד עם זה. קראתי לחבר שיעזור לי. הוא לקח את המלכודת ושחרר
את העכבר הרחק מהבית, לתוך בור ביוב.

תיאיתי לעצמי שהסיפור לא נגמר, ולכן הכנתי מלכודת נוספת, עם אוכל מזמין, כדי
שהעכברים הפוטנציאליים יתפסו שם. למחרת אני מגלה דבר פלא: העכברים לקחו
את האוכל, והמלכודת נשארה פתוחה. כך יום אחר יום: אני מכניס אוכל, העכברים
אוכלים ונהנים, ולא נלכדים.

זה כבר אומר דרשני. הקב"ה מדבר אלינו, ועלינו לפשפש במעשים. הדבר הראשון
שעלה לי בראש, היה המעשה המובא בתלמוד הירושלמי אודות רבי פנחס בן יאיר
שהזמין לעיר אחת, ותושבי העיר באו אליו בבקשה שישוע אותם ממכת עכברים
שפקדה את עירם. קרא רבי פנחס לכל העכברים, וביקש מהם שיספרו לו מדוע הם
אוכלים מתבואתם של בני העיר. התאספו העכברים למקומו של רבי פנחס וצפצפו,
כי התושבים אינם מקפידים על מעשרות, ולכן ניתנה להם רשות לקחת את המעשר
משדותיהם.

הוכיח אותם רבי פנחס על עניין זה, ולאחר שאנשי העיר תיקנו את מעשיהם, נעלמו
העכברים.

חשבתי לעצמי: הרי אני מקפיד לעשר כל מאכל שנכנס הביתה, על אף שהאוכל
הוא בהכשר מהודר, וכבר עושר על ידי ההשגחה של הכשרות. גם לפי דעת הרב
חיים קנייבסקי זצ"ל, שמעשר כספים נכלל גם כן באותו עניין שמשפיע על הופעת
עכברים, אני נוהג כראוי, ומפריש מיד מעשר לצדקה. אם כך, איפה הבעיה?

פניתי לנוות ביתי ושאלתי אותה, אם היא יודעת על מאכל שאוכלים בלי לעשר.
"נראה לי שאני יודעת", היצאתה, "בחצר של בית הוריי גדל שיח של עגבניות
שרי, והילדים קוטפים ממנו ואוכלים להנאתם בלי לעשר, שכן הם אוכלים את
העגבניות בגינה, ואינם מכניסים אותן הביתה".

אכן, כאשר קוטפים פרי או ירק בשדה, אין הוא חייב במעשר, אבל בחצר פרטית
הדין הוא שונה. ביררתי את העניין, ונודע לי כי זו הלכה מפורשת, שפרי או ירק
הגדלים בחצר פרטית חייבים במעשר. התברר שהעגבניות שילדיי אכלו, היו טבל
ודאי!

נבהלתי ונרעשתי. קראתי לשני ילדיי הקטנים, ויחד חזרנו בתשובה. קיימנו עזיבת
החטא, חרטה, וידוי וקבלה לעתיד.

מאז עבר שבוע, ומכת העכברים חלפה עברה לה מבלי השאר שריד. הם נעלמו
לחלוטין, וכבר שבוע שלא נראה בכל הבית אף לא קצה זנבו של עכבר. הם עשו את
שליחותם, צפצפו על המעשרות, ומשהבנו את הרמז, סיימו את תפקידם.

רק לחשוב, שהריבוננו של עולם מתעסק עם מה שנכנס לפה של ילדים יהודים
קטנים, שולח במיוחד עדת עכברים כדי לעורר אותנו, ומסלק אותם ברגע המדויק
שבו המעשה תוקן. המאורע הזה עורר אותי במיוחד לשים לב לכל מעשינו, דיבורינו
ומאכלינו.

(יום ראשון פרשת עקב, לילה, סיפור 4, מסי' סיפור 36634. למדור הסיפורים הקישו 1 לאחר בחירת השפה.)

לא סתם ארנק

לקראת החגים יצאה אשתי לקניות בחוצות. נכנסה לחנות, ומצאה שם ארנק
שמתאים לה. היא התקשרה אליי מהחנות לשאול אם תוכל לקנות את הארנק.
המחיר היה סביר, והסכמתי בשמחה.

כשחזרה הביתה אמרה, "בסוף לא קניתי את הארנק."
"למה?"

"כי לפני התשלום שמתי לב שהחנות שייכת לרשת מחללת שבת, והרי כבר
דיברנו על כך שאיננו קונים אצל מחללי שבת. החזרת את הארנק למקומו, ויצאתי
בלעדיו".

באותו זמן, הבוסית בעבודה של אשתי שהתה בחו"ל. כעבור כמה ימים היא חזרה,
ולרגל הנסיעה הביאה לאשתי מתנה: ארנק. לא סתם ארנק, אלא משהו מיוחד,
מעוצב ויוקרתי ממותג בינלאומי, שלא ברור לי למה משלמים עליו כל כך הרבה.
על הטיקט היה רשום מחיר של למעלה ממאתיים דולר.

התרגשנו. ראינו בזה הארת פנים, וחביבות מיוחדת שהראה לנו הקב"ה, בראותו
שאנו מכבדים את המתנה הטובה שנתן לנו מבית גנזיו, ושבת שמה.

(ערב ר"ה, סיפור 6, מסי' סיפור 37686. למדור הסיפורים הקישו 1 לאחר בחירת השפה.)

מפיעים אמונה ורואים ישועות

כבר יותר מחצי שנה שאשתי מחפשת מקום עבודה ולא מוצאת. כסגולה, תרמתי להפצת עלונים בשכונה שלמה. לא עברו כמה ימים, והתקשרו להציע לה עבודה עם משכורת מכובדת! כהודיה להשי"ת אני מוסיף תרומה להפצת עלונים בשכונה נוספת.

חיים י', טבריה

מפיעים אמונה לכל יהודי בכל העולם

זכו בשותפות קבועה ב'שכונה שלימה'

שמואל צבי בן יטל קענדל וכל משפחתו, יוסף דב בער בן מלכה וכל משפחתו, פעסיא בת מלכה וכל משפחתה להצלחה בכל העניינים, משה בן מלכה לזיווג הגון במהרה והצלחה בכל העניינים. לטובת נשמת הרבנית הצדקנית מפוריסוב מרת אסתר איטא ע"ה בת הגה"ח רבי שלמה צבי זצ"ל עלתה למרום ח"י תשרי תשפ"ד יהי זכרה ברוך.

זכו בשותפות קבועה ב'מוקד הפצה'

ד. ש. נ. בן ב. מ. לזיווג הגון ואמיתי משורש נשמתו בקרוב ובקלות עדן בת כרמלה זיווג הגון, בעל צדיק ירא שמים בקרוב ממש! לעילוי נשמת אברהם חננאל בן נפתלי שנהרג במלחמת חרבות ברזל

קח גם אתה שותפות קבועה בהפצת ה'השגחה פרטית' לכל יהודי בכל העולם

ותזכה גם אתה לראות את ההשגחה הפרטית בכל העניינים

התקשר עכשיו

למוקד הישועות

02.6313.742

או בקו 'השגחה פרטית'

02.30.11.300 | שלוחה 6

העברה לבנק לאומי / סניף 902 ת.ד. 5475 פלוס' על שם חשבון 57390056 ירושלים שער הביטחון

כל התרומות מוכרות למס, לפי סעיף 46

ניסוך שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

גילוי מוקדם

אנחנו נוהגים לפי הכלל של "חמין במוצי"ש מלוגמא". זאת אומרת, שחמימות במוציא שבת היא סגולה לרפואה. לאכול חם, לשנות חם ולרחוץ בחמין.

כשהגענו לקיים את החלק השלישי של ה"מלוגמא", פתחתי את הברז של המים החמים, וגיליתי שהם פושרים למדי. השבת האחרונה היתה מעוננת, והדוד-שמש לא התחמם דיו. במצב כזה מדליקים את הבוילר. הבוילר הוא עבד נאמן ורזי בדרך כלל. תוך עשר דקות הוא מכין לי מים חמים ממש, אבל הפעם לא הצלחנו להדליק אותו. מרימים את המתג, והוא מקצר. כל הבית מחשיך. ניגשים לארון חשמל להרים את השלטר, מנסים שוב, ו... בום. החשמל שוב נופל. הזמן עובר, הילדים צריכים ללכת לישון, אבל מה לעשות שהבוילר נרדם הרבה לפנינו...

אני קורא לטכנאי, ועדיין לא זוכר להגיד "גם זו לטובה".

הטכנאי מגיע, בודק, מסתכל, מכניס מכשיר כזה ואחר, והפנים שלו רציניות כמו של רופא. "קרה לכם נס", הוא אומר, "יש לכם נזילה בודו, ומזל שתפסתם את זה עכשיו. אם הייתם מתעכבים, כל המערכת היתה מתקלקלת".

אני גר באמריקה. כאן זה לא כמו בארץ. מערכת החימום של המים מחוברת לכל המערכת של ההסקה ושוויה אלפי דולרים. נחסכה לנו הוצאה עצומה על ידי שעלינו על התקלה בזמן, ובי"ה תוך זמן קצר היא תוקנה.

איני יודע חשבונות שמים, אבל בכל זאת איני יכול שלא לקשר בין זה לבין מעשי ביום שישי. בערב שבת קיימתי מצוות צדקה, והוצאתי לכך סכום כסף גדול מאד. והנה, הקב"ה חס על ממוני, ושמר על נכסי.

חבילה בגומייה

שמי נאור כהן ואני מהעיר אלעד. לפני כמה שנים צעדתי לכיוון התחנה הסמוכה לביתי, כשלתע מוצאתי על המדרכה חבילה של שטרות כחולים, אסופים בגומייה. הרמתי אותה, וראיתי שכל השטרות הם בני מאתיים ש"ח, ומצטרפים יחדיו לחמשת אלפים ומאתיים ש"ח. זהו סכום יפה להתכבד בו. באותו זמן לא למדתי הלכות השבת אבדה, וחשבתני, אולי מציאה כשרה נזדמנה לידי. כבר עבר לי בראש מה אפשר לעשות בסכום כזה של כסף. ידעתי שאם מוצאים כסף מותר לקחת אותו, אבל כאן לא הייתי בטוח בזה. התקשרתי לרב, והוא אמר שעלי להכריז על האבדה, שכן לכסף היה סימן. הוא היה צרור בגומייה, והמאבד יוכל לזהות את אבדתו לפי הסימן והמניין.

כתבתי מודעות, תליתי אותן באזור והלכתי לדרכי.

כשחזרתי, נתקלתי ביהודי שיצא מהבניין. בבית התברר לי שיהודי זה הוא שאיבד את הכסף. "הוא כל כך שמח שהאבדה חזרה אליו", סיפרה אחתי, "שהוא ספר את הכסף, ראה שהכול נמצא, ומתוך שמחה השאיר לנו מאתיים שקלים".

הודיתי לה' על כך שזכיתי לקיים מצוות השבת אבדה ועמדתי בניסיון. אחרי כמה ימים מתקשר אליי חבר, ואומר לי שיש לו משהו בשבילי, והוא מבקש שאבוא אליו. הגעתי מסוקרן, והנה הוא מגיש לי צ'ק לפקודת נאור כהן, והסכום הרשום עליו הוא: 5000 ש"ח.

ראיתי בחוש, כי אם הקב"ה רוצה לתת סכום כסף לאדם, הוא יגיע אליו. חבל להתפתות לקחת כסף באיסור. זה לא יוסיף כלום, כי מה שמגיע - מגיע. הנה, נמנעתי מלקחת כסף באיסור, ואותו הסכום בדיוק הגיע אליי בהיתר.

(יום רביעי שבוע של ר"ה, לילה, סיפור 1, מסי סיפור 37649. למדור הסיפורים הקישו 1 לאחר בחירת השפה.)

בין חצות היום לצפירה

שמי פנחס ואני גר בבית שמש. לפני שבועיים וחצי זכיתי לחתן את בני בשעה טובה, ואת השבת שבע ברכות ערכנו במתחם בקריית ספר. הזמנתי קייטרינג, וסיכמתי עם בעל הקייטרינג שאביא לו את הכסף במזומן ביום שישי, כשהוא יביא את האוכל.

החובה שלנו כהורים

בעקבות המצב חובה עלינו לחזק את הילדים ואת כל בני הבית באמונה ובטחון

למענם

הצטרפו כעת לאלפי המשפחות שכבר הבטיחו לעצמם רוגע ושלווה על ידי החדרת אמונה ובטחון לכל בני הבית באמצעות המגזין המיוחד והמורחב של השגחה פרטית, המשפיע לטובה ומרגיע את הילדים ואת כל בני הבית!

להצטרפות חייגו כעת:
02-6246845

או בעמדות 'נדרים פלוס'
על שם 'מגזין השגחה פרטית'

- מדורים מותאמים לכל הגילאים
- כתבות מרתקות ומחכימות
- ראיונות וסיפורים מכלי ראשון
- סיפורים בהמשכים
- סיפורי קומיקס מושקעים

ביום שישי נסענו בשמחה מבית שמש לקריית ספר, ורק כשהגענו, גיליתי שאת המעטפה עם הכסף שהכנתי לקייטרינג, שכחתי בבית. "אני ממש לא מבין", אמרתי, "למה זה קרה לנו? הרי התכוננתי והכנסתי את הכסף, ועשיתי כל מה שצריך".

השעה שתיים עשרה וחצי, ואני נבוך, מה אעשה כשהקייטרינג יבוא? התקשרתי אליו, התנצלתי ושאלתי אם הוא מסכים שאבצע העברה בנקאית, או שהוא חושב שאני חייב לנסוע לבית שמש להביא את הכסף. "מה הלחץ?" הוא עונה לי בחזרה, "מה בוער לך להביא את הכסף כבר עכשיו?"

"מה פירוש?" שאלתי, "הרי סיכמנו שאני משלם לך כשאתה מביא את האוכל".

"אכן כן", אישר בעל העסק, "אבל האירוע יתקיים רק בשבוע הבא".

"האירוע צריך להתקיים השבת הזאת". החזרתי לו.

"אבל דיברנו על הארבעה עשר לחודש".

"דיברנו על השבת הזו, פרשת פנחס".

"אני בודק". השיחה המוזרה מסתיימת במסקנה לא פשוטה. הקייטרינג התבלבל עם התאריך. הכסף הוא החלק הכי זניח בסיפור הזה, ולמעשה כרגע אין אף לא כסף בודדת של עוף, לא כף מרק ולא אטרייה דקיקה בשבילנו. הדגים כנראה עודם שטים במים, ולחמין עדיין לא בושלה שעועית אחת לרפואה. מה עושים???

"תקשיב", הוא התעשת מיד. "תהיה בטוח שבעזרת ד' תהיה לך שבת מוכנה מתחילה ועד סוף! עד שבת מגיע הכול!"

הוא הרגיע אותי, ואכן בסייעתא דשמיא, בשעה חמש וחצי הופיעה משאית מדיפת ניחוחות בפתח האולם, וכל האוכל הגיע, טרי יותר מטרי. לחמניות רותחות מהתנור, ומנות מאורגנות לעילא ולעילא.

"תקשיב", מספר לי בעל הקייטרינג את תלאתיו. "ידעתי שאין לי אירוע היום. כבר סגרתי את המטבח, ואחרי הטלפון שלך הזעקתי את כל העובדים, וכולנו עבדנו מאז ברצף. בעל המאפייה פתח לי במיוחד את המאפייה שלו, ואפה לכבודכם ארבע מאות וחמישים לחמניות. כך גם נרתמו לעניין עוד כמה ספקים, כדי שלא יחסר כלום. ברוך השם, יש הכול לכבוד שבת קודש ולכבוד השמחה. שיהיה במזל טוב, שככה מזל יהיה לזוג הצעיר, שתמיד יהיה להם כל טוב ולא יחסר להם מאומה".

הוא היה נרגש, ואני עמדתי והשתוממתי. איך זה שהדבר שחשבתי כתקלה מרגיזה, היה הסיבה להצלחת השבת. מה הייתי עושה לולא הייתי שוכח את הכסף? הרי לא הייתי מתקשר בשתיים עשרה וחצי, אלא רק בשעה חמש הייתי שואל מתי האוכל מגיע. זה היה עלול להיות מאוחר מדי, ואיך הייתי מסתדר אז? אני מעדיף לא לחשוב.

מדהים איך שהקב"ה הקדים רפואה למכה. שכחתי את הכסף, וקיבלתי עוגג שבת. (יום חמישי פרשת דברים, לילה, סיפור 6, מסי סיפור 36388. למדור הסיפורים הקישו 1 לאחר בחירת השפה.)

חמש שנות תפילה

זכיתי, ובני החתן סיים את השי"ס בחתונתו. השמחה היתה גדולה, שמחת הנישואין ושמחת התורה, ומה שהפליא אותי היה הפרט הבא:

הכלה סיפרה, שלפני חמש שנים אחותה התחתנה, והחתן התלמיד חכם סיים את השי"ס בחתונה. האחות הגדולה סיפרה לכלה הטרייה: "תדעי שהתפללתי על כך. אם גם את רוצה שהחתן שלך יסיים את השי"ס בחתונה, תתפללי על זה".

מאותו יום, במשך חמש שנים התפללה הכלה שהחתן שלה יסיים את השי"ס בחתונה, ואכן תפילתה התקבלה!

סיפורי סיפור זה כדי לחזק את בנות ישראל שתתפללנה על זיווגן. שתדענה כי תפילות על החתן העתידי שיצליח בלימודו ובעבודת ה', מתקבלות בשמיים. (יום ראשון שבוע של ר"ה, צהרים, סיפור 1, מסי סיפור 37566. למדור הסיפורים הקישו 1 לאחר בחירת השפה.)

ראיון מדהים ומחזק בעקבות המאורעות האחרונים

מאת הרה"צ רבי יהודה מנדל שליט"א מלייקוד

וכן יש לשמוח על המצוות שזכינו לקיים היום, על התפילות שהתפללנו, על הטוב שיש לנו. השמחה הבאה מתוך אמונה וביטחון וקיוויו לה', ממתקת את הדינים ומשפיעה הרווחה ואורה, לאלו הנמצאים בצרה.

לשמוח? והרי כלל ישראל נמצאים בצער, וצריך להשתתף בצערם של ישראל?

הבה ונבחן את הדבר לעומקו. יש יחיד סגולה ממש, שמסוגלים להצטער בצער הזולת. זוהי מדרגה גדולה עד למאוד. כל השאר רק שרויים במתח מתוך פחד וחרדה, ומגיעים מתוך הצער הזה לדידי לדעת, כי בזה שהוא מתוח הוא אינו פועל כלום! היצר הרע רוצה להפיל את האדם לעצבות ודיכאון, והוא הרי ערום כנחש. הוא אינו עומד ומרביץ, אלא מטעה את האדם, כשאומר לו שהוא מקיים מצווה גדולה של השתתפות בצער הזולת. על ידי כך האדם נופל לדיכאון המביא אותו לכך שלא יעשה כלום, ולא יוכל - לא ללמוד, לא להתפלל ולא לתפקד.

בכל דבר טוב יש רע וטוב. גם במידת השמחה וגם במידת העצבות, יש יצר הטוב ויש יצר הרע. מתוך הצער אפשר גם לפעול דברים רבים, אך זהו מהלך מסוכן מאוד. יצר לב האדם רע מנעוריו. נפשו של האדם נוטה לצער. זהו תעלול מסוכן של היצר הרע, שמטרתו להפיל את האדם. איננו אומר שאין להצטער ולבכות, וודאי שצריך לומר תהילים בבכיות ובתחנונים, כפי שנרחיב לקמן. אך בכלליות בכל היום, צריך להיות בשמחה.

יש אנשים שלנוכח המצב הם משותקים ונפחדים, וכל מה שאומרים להם לא עוזר. איך אפשר לחזק אותם?

בטרם נדבר אליהם עצמם, אני רוצה לומר משהו לכולם. כל אחד, בעת שהוא מתפלל על אחינו בני ישראל הנמצאים בצרה ובשביה, צריך להתפלל גם על האנשים האלה, שהקב"ה יחזק את רוחם ואת נפשם. לא רק עתה צריך להתפלל עליהם, אלא בכל עת, כי בתדירות הם נמצאים במצב של שברון לבב. יהיה מה שיהיה, לא צריך לקרות מאורע מיוחד, תמיד הם ימצאו סיבה להצטער ולבכות ולהיות באימה ופחד. להם עצמם אני אומר, שהצער שלהם הוא קודש קדשים. בזה הם מזככים את נפשם, מזכים את עצמם ואת כל העולם כולו, והם צריכים לשמוח בכך שזכו לכך.

האם יש בידינו לפעול לעצור את הזוועה?

בוודאי ובוודאי. חז"ל אומרים (יומא פז): "יחיד שעשה תשובה מוחלין לכל העולם כולו, שנאמר ארפא משובתם אוהבם נדבה כי שב אפי ממנו, מהם לא נאמר אלא ממנו". כל יחיד, בכל פעולה קטנה שהוא עושה, הוא מונע את כל העולמות.

בנובהירוק היו אומרים, שהתשובה המעולה ביותר היא ההתחזקות בביטחון, ולכן הדבר הראשון הוא לעשות תשובה, ומעתה לחיות באמונה ובביטחון ולהיות בשמחה, כפי שדיברנו. יש עוד הרבה פעולות שצריך לעשות.

אני לכשעצמי, כשהגיעו אליי השמועות הנוראות, נכנסתי לבית הכנסת והעמדתו בית דין לבטל את הגזירות. וכל אחד יכול לקחת שלושה אנשים כבית דין, שיגזרו שתתבטלה הגזירות.

וכן, בעת צרה הנני נוהג לבקש ברכות מהרבה יהודים, ואני רואה בזה ניסים גדולים.

וכמוכן, להתפלל לה', להתחנן ולהעתיר אליו באמירת פרקי תהילים, ובשיח ותחינה לפניו. ואני מדבר על שיח כדבר איש אל רעהו, לומר לפניו בשפה פשוטה: ויבינו של עולם, הרי היה לנו יום טוב כה נעים ושמוח, ומה אירע כאן לפתע פתאום? הבט וראה, יהודים נאנקים בצער. רחם עליהם! וגם לומר דברי זכות על בני ישראל, 'הבט וראה, יהודים יושבים ולומדים. אבא שבשמיים, אני מכיר היטב את האנשים כאן בעולם, וגם אלו הנראים כרשעים, לא במרד ובהמעל הם עושים זאת, אלא היצר מסיתם. הם תינוקות שנשביו, וכנהגו וכנהגו, לחפש בחיפוש אחר חיפוש דברי זכות על ישראל. ומי יודע, אולי דווקא דברי הזכות שאתה תאמר, יטו את הכף לטובה.

דבר נוסף: להכניס את ענין הקיוויו אל ה' בדבר שבמעשה. אפשר לכתוב על דף את סיפור הדברים, איך שאחד נחטף על ידי שמעאלים שפלים, ובמשך מספר ימים התענה תחת ידם, ופתאום באה הישועה והשתחרר. אפילו לרדת לפרטים: הילדים יושבים בבית בוכים, ופתאום הם שומעים משהו דופק. הם פותחים, והבא נמצא בפתח. הם מתחבקים עימו ובוכים מהתרגשות, מתחילים לרקוד ולשמוח, עושים סעודה ומזמינים את כל השכנים והידידים. כל אחד, שיתוב כל מיני תרחישי ישועה כיד הדמיון עליו. דבר זה ממשיך ישועות, זוהי סגולה בדוקה ומנוסה.

ובכלל, בכל דבר קטן כגדול עושים בימים אלו, כשלומים או נותנים צדקה וכדו', לומר בפה מלא: 'הריני עושה זאת לזכות בני ישראל, לזכות הפצועים ולרפואתם, לזכות היושבים בשבי'.

אנו מבקשים ברכה לכלל ישראל...

שהש"ת יעזור, שלכל עם ישראל תהיה השנה הזאת שנה טובה מאוד ומאושרת, ומעתה יתחיל מצב חדש וטוב, ויתברר שבמה שעברנו עד עתה, כבר התכפר לנו, ויהיה זה חלף כל הצער והייסורים שנגזרו עלינו, ואך טוב וחסד יהיו מעתה ועד עולם.

כלל ישראל נמצא במצור ובמצוק. דם יהודי נשפך כמים, הלב מודעזע, מחוץ תשכל חרב - ומחדרים אימה, שמועה רודפת שמועה ואירוע רודף אירוע. קול חרדה שמענו פחד ואין שלום, נהפכו כל פנים לירקון, ומי יודע מה ילד יום.

מה עושים? איך מתנהגים? איך מכילים את כל הכאב??? איך בידנו לעצור את הזוועה? ובעיקר - מה צריך לעשות בימים אלו? את כל השאלות האלה העברנו למורנו הרה"צ רבי יהודה מנדל שליט"א מלייקוד, ובשפתיו מרפא לנפש דואבה, נקודות אור בחושך הגדול, השקפה נכונה ליהודים המתחזקים בביטחון, הדרכה במשעולי האמונה והביטחון, השמחה וההתחזקות, עת צרה היא ליעקב וממנה ייושע.

את השיח המחזק והמעודד במתכונתו המקורית והמורחבת, ניתן לשמוע בקו השגחה פרטית בכל השפות, בהקשת 77 לאחר בחירת השפה.

אנו נמצאים במצב שלא ראינו כמוהו עשרות רבות של שנים. מה אפשר לומר לנו?

אוי, פחד פחדים, נורא, נורא נוראות, הכאב הוא עד אין שיעור. כשיחודי אחד בלבד נמצא בצער, הכאב הוא גדול מאוד, והנה עתה אלפי יהודים עוברים ייסורים נוראים. הכאב הוא עד לב השמיים. מי ייתן ראשי מים ועיני מקור דמעה ואבכה יומם ולילה... חללי בת עמי. אין מספיק דמעות לבכות. יהודים יושבים בפחד נורא מאימת החרב, יהודים נאנקים בייסורים מהפרעות, אלפים-אלפים אבלים ודווים בהילקח מהם יקיריהם, מאות נמצאים בצרה ובשביה, וכבר אמרו חז"ל (כ"ב ח): "שבי קשה מכולם". והקב"ה ירחם עליהם ויוציאם מאפילה לאורה ומצרה לרווחה.

איך צריך להביט על כל האירועים הללו?

ביטחון! ביטחון! ביטחון! זהו הדבר הראשון: אמונה וביטחון. להאמין באמונה שלמה, שכל מה שנהיה הוא מאת הבורא יתברך שמו. אין כאן מעשה של פורעים צמאי דם שיצאו למסע של רציחות, אלא הבורא יתברך שמו הוא אשר עשה ועושה את כל המעשים. והוא אבינו רוענו, ואנו בניו אהובים לו, בו אנו בוטחים ועליו אנו נשענים, וכל מה שהוא עושה - לטוב עבדי. גם במצב הזה, שנראה כרעה גדולה, צריך לבטוח ולהאמין שיש כאן טובה עצומה. זהו תפקידנו - להחזיר בקרבנו שיש כאן טובה. אכן, מי שחי רק את העולם הזה, מצבו רע ור, וקשה לו לראות את הטוב הגנוז בזה. אך אנו יודעים שהעולם הזה דומה לפרוודור, והעיקר הוא החיים הנצחיים. יודעים שאין דבר טוב ולנשמה כייסורים המזככים את הנפש. הרי בשמות הנמצאות בעולם העליון, היו שמחות לקבל עוד קצת ייסורים. וכל זה הוא תיקון עצום, הן לנו והן לאותם שנפגעו רח"ל. ומי יודע, ייתכן שלולי באה עלינו כל הצרה הזאת, היינו צריכים להצטער על ההפסד שהיה לנו. חלק נוסף בביטחון הוא "קיוויו". לקוות אל ה' ולצפות אליו, לדעת שהנה בעוד רגע נראה רק טוב, טוב גמור, טוב שרואים בעיניים, וכל המצב הרע הזה יחלוף ויעבור. וגם זאת עלינו לדעת: כל מטרט בואנו לעולם הזה היא לזכות את נפשנו ולטהר את מידותינו. לא הגענו לכאן כדי לאכול ולשתות ולהרוויח כסף. עיקר העיקרים הוא העמידה בניסיונות הבאים עלינו, ועתה זוהי עת ניסיון בביטחון. בעוד כמה ימים, כשהכול יירגע, מי שהתחזק בביטחון בעת הזאת - יראה שקנה לעצמו קניין עולמים. אדם יכול לחיות שישים שנה, והכול במטרה להגיע לרגע זה, שבו הוא יתחזק בביטחון.

הלב קרוע ומורתח. איך אפשר להתחזק?

בתוכחה כתוב (דברים כה, מז): "תחת אשר לא עבדת את ה' אלוךך בשמחה", ומידה טובה מרובה, בעת פורענות צריך להתחזק בשמחה. מצווה הוא להיות שמח ודווקא עכשיו. זה נשמע אכזרי, לומר עכשיו דברים כאלו. יהודים נהרגים, אחרים נמצאים במצור ובמצוק, ואנו אומרים לשמוח! העולם אינו יכול לעכל דיבורים כאלו. אך מי שכל חייו הם אמונה וביטחון, יודע שהכול לטובה. נחום איש גמזו, גם במצב הנוכחי הוא היה עומד ומכריז "גם זו לטובה". והתנא הגדול רבי עקיבא היה יושב ודורש מתוך הדי הפיצוצים ולהבות האש, ומצא מאות סיבות מדוע צריכים להיות עכשיו בשמחה. הרי הוא אמר "כל מה דעבדי רחמנא לטב עביד".

איננו מדבר לקהי הרגש, אלא דווקא למי שיש לו לב בשר, שליבו מרגיש וער, ומתפעל מכל הדברים. דווקא אדם כזה, שהולך נגד הטבע שלו ומתחזק בשמחה, משפיע שמחה וטובה לעולם. מסופר על הרבי מריבניץ זצוק"ל, שבאו לספר לו על שני יהודים הנמצאים בצרה, וכששמע זאת ישב ושחק. שאלו אותו מדוע הוא שוחק, ואמר, שבשחוק זה הוא ממתיק את הדינים. אמרתי פעם, שהעניין לעשות שבע הקפות בשמחת תורה, לא מוזכר בראשונים עד לימות האר"ל. ודווקא הוא ז"ל, שבזמנו ירד חושך על הארץ ונתגבר עול הגלות, תיקן זאת. וכן היא ההנהגה המתאימה לנו, שכאשר החושך מתגבר והגלות מתעצמת, דווקא אז צריך להגביר את השמחה.

יש על מה לשמוח, ויש על מה להודות לה'. שוו בנפשכם כמה ריבי רבבות אנשים נמצאים בבתיים בריאים ושלמים, והם רובא דרובא של בני ישראל. אכן יש אלפי אנשים השרויים בצרה, אך מול זה יש ריבי רבבות שנמצאים כעת בחיי נחת.